

WIELKA KSIĘGA
OLIMPIAD SZACHOWYCH

**WERSJA
DEMO**

Krzysztof Puszczewicz

**II OLIMPIADA SZACHOWA
HAGA 1928**

II Olimpiada Szachowa Haga 1928

Krzysztof Puszczewicz

Wydanie pierwsze 2012 (#PL 2.2-2012)

© Copyright Krzysztof Puszczewicz, Wrocław 2012.
Wszelkie prawa zastrzeżone do niniejszej publikacji
oraz do serii „*Wielka Księga Olimpiad Szachowych*”.

Projekt okładki: Sebastian Paszkiewicz.

© Wszelkie prawa do wersji elektronicznej posiada Comrel,
www.comrel.pl, e-mail: comrel@comrel.pl

ISBN 978-83-63647-06-3

Dodatkowe informacje znajdziesz
na oficjalnej stronie internetowej serii
“*Wielka Księga Olimpiad Szachowych*”

<http://szachy.comrel.pl>

Spis treści

Spis treści.....	4
Seria Olimpiad.....	5
Wstęp.....	9
II Olimpiada Szachowa.....	13
Zestawienia drużyn.....	16
Runda I.....	20
Runda II.....	30
Runda III.....	43
Runda IV.....	52
Runda V.....	60
Runda VI.....	67
Runda VII.....	74
Runda VIII.....	79
Runda IX.....	86
Runda X.....	93
Runda XI.....	101
Runda XII.....	107
Runda XIII.....	113
Runda XIV.....	120
Runda XV.....	127
Runda XVI.....	134
Runda XVII.....	141
Wyniki końcowe.....	149

Seria Olimpiad

“*Wielka Księga Olimpiad Szachowych*” – poczynając od 1927 roku – opisuje kolejne rozgrywane zawody olimpijskie – firmowane przez FIDE. Najbardziej aktualne informacje dotyczące wydanych pozycji książkowych w serii, znajdują się na oficjalnej stronie: szachy.comrel.pl

Na dzień wydania niniejszej książki w serii ukazały się w sprzedaży następujące części:

Męskie Olimpiady Szachowe

Rok publikacji	Miejsce gry	Rok Olimpiady
2012	Londyn	1927
2012	Haga	1928
–	Hamburg	1930
–	Praga	1931
–	Folkestone	1933
–	Warszawa	1935
–	Monachium	1936
–	Sztokholm	1937
–	Buenos Aires	1939
–	Dubrownik	1950
–	Helsinki	1952
–	Amsterdam	1954
–	Moskwa	1956
–	Monachium	1958
–	Lipsk	1960
–	Złote Piaski	1962
–	Tel Awiw	1964

Rok publikacji	Miejsce gry	Rok Olimpiady
–	Hawana	1966
–	Lugano	1968
–	Siegen	1970
–	Skopje	1972
–	Nicea	1974
–	Hajfa	1976
–	Buenos Aires	1978
–	La Valletta	1980
–	Lucerna	1982
–	Saloniki	1984
–	Dubaj	1986
–	Saloniki	1988
–	Nowy Sad	1990
–	Manila	1992
–	Moskwa	1994
–	Erewań	1996
–	Elista	1998
–	Stambuł	2000
–	Bled	2002
–	Calvia	2004
–	Turyń	2006
–	Drezno	2008
–	Chanty Mansijsk	2010
–	Stambuł	2012

Kobiece Olimpiady Szachowe:

Rok publikacji	Miejsce gry	Rok Olimpiady
–	Emmen	1957
–	Split	1963
–	Oberhausen	1966
–	Lublin	1969
–	Skopje	1972
–	Medellin	1974
–	Hajfa	1976
–	Buenos Aires	1978
–	La Valletta	1980
–	Lucerna	1982
–	Saloniki	1984
–	Dubaj	1986
–	Saloniki	1988
–	Nowy Sad	1990
–	Manila	1992
–	Moskwa	1994
–	Erewań	1996
–	Elista	1998
–	Stambuł	2000
–	Bled	2002
–	Calvia	2004
–	Turyń	2006
–	Drezno	2008
–	Chanty-Mansijsk	2010
–	Stambuł	2012

...

*“Walkę stworzyła natura,
nienawiść jest wynalazkiem człowieka”*

Karel Čapek (1890-1938)

Wstęp

Otoczenie olimpiady – wydarzenia roku 1928

Rok 1928 obfitował w spektakularne sukcesy pionierów nauki i technologii. Był spełnieniem kulturalnych ambicji artystów, obietnicą nowych przemian społeczno-politycznych i triumfu medycyny.

W 1928 roku ponad oceanami zaczęły latać pierwsze samoloty, a Fritz von Opel osiągnął w swoim pojeździe prędkość 200 km/h. Alexander Fleming подарował światu antybiotyki. Walt Disney pokazał pierwszy animowany film z Myszka Miki, który można było transmitować pomiędzy kontynentami.

Europa i Stany Zjednoczone koncentrowały swoje wysiłki na osiągnięciu trwałego, światowego pokoju. W sierpniu 1928 r. podpisano w Paryżu międzynarodowy traktat przeciwko wojnie – znany jako Pakt Brianda-Kellogga, który obowiązuje do dzisiaj.

Cień Wielkiego Kryzysu, który miał niebawem położyć się na kraje rozwinięte, można było dostrzec jedynie w apokaliptycznych zniszczeniach wrześnieowego Huraganu Okeechobee. Był to jeden z dziesięciu najbardziej morderczych huraganów, jakie kiedykolwiek przeszły przez Stany Zjednoczone.

Europa nie zapomniała jeszcze I Wojny Światowej. Czasy były niespokojne, a ludzi rozpierała energia. Za skuteczny sposób jej rozładowania uznano wydarzenia sportowe. **W lutym 1928 roku odbyła się w Szwajcarii II Olimpiada Zimowa, a w lipcu w Amsterdamie wystartowały IX Letnie Igrzyska Olimpijskie i II Olimpiada Szachowa.**

Wybór Holandii na sportowego gospodarza nie był przypadkiem. Postrzegano ją, jako kraj szybko rozwijający się i bogaty. Podczas I Wojny Światowej Holandia przyjęła status kraju neutralnego, a potem stała się miejscem ważnych wydarzeń o charakterze integrującym i siedzibą międzynarodowych instytucji pokojowych.

Wszelkie funkcje reprezentacyjne uświetniające i podnoszące rangę wydarzeń w Holandii były realizowane przez rodzinę królewską. Od 1898 r. tron należał do Królowej Wilhelminy i to ona czyniła odpowiednie honory w czasie IX Letnich Igrzysk Olimpijskich. W 1929 r., a więc rok po zakończeniu Olimpiady, Holandia popadła w kryzys – podobnie jak cała Europa. Państwo ogarnęła fala zamieszek, strajków i spadku dobrobytu.

Zdjęcie: portret Królowej Wilhelminy z czasów II Olimpiady Szachowej

Szachy kontra IX Igrzyska Olimpijskie w Amsterdamie

Jak w tej dynamicznej scenarii postrzegano szachistów? Szachy niestety nie zdobyły sobie dostatecznej popularności, by skutecznie walczyć o uwagę mediów i kibiców, a już tym bardziej konkurować z równoległe toczącymi się igrzyskami sportowymi.

IX Letnie Igrzyska Olimpijskie odbywały się w Amsterdamie w czasie 28.07-12.08, a więc rozpoczęły się w 7 dniu Olimpiady Szachowej. Z całą pewnością, ich splendor przyćmił wydarzenia szachowe. Igrzyska Olimpijskie odbywały się w atmosferze wielkiego rozgłosu, przy udziale rodziny królewskiej oraz wiązały się z ważnymi faktami politycznym i społecznym. Były to bowiem Światowej, w których pozwała z udziałem kobiet nie

*Fragment rozdziału...
Wersja demo*

Runda I

“Zwycięski debiut Amerykanów”

Wyniki rundy:

Austria	0,5 : 3,5	USA
Węgry	3,0 : 1,0	Niemcy
Dania	2,0 : 2,0	Polska
Szwajcaria	1,5 : 2,5	Francja
Holandia	1,5 : 2,5	Szwecja
Włochy	1,5 : 2,5	Czechosłowacja
Rumunia	2,5 : 1,5	Belgia
Hiszpania	1,0 : 3,0	Łotwa
Argentyna	–	pauza

Bardzo bojowa runda! Z trzydziestu dwóch rozegranych partii zaledwie w piętnastu podpisano remisy!

Najmniej strat ponieśli Amerykanie: Jedyne Herman Steiner w konfrontacji z Lokvencem musiał pogodzić się remisem! Ratujący swój zespół przed całkowitą deklasacją Josef Lokvenc, mimo statusu amatora, takowym bynajmniej nie był! Po udziale w haskiej brał udział jeszcze w kolejnych ośmiu Olimpiadach. W 1925 roku przyznano mu zaszczytny tytuł mistrza szachowego, a rok później zajął trzecie miejsce w turnieju wiedeńskim! Karierę olimpijską zakończył w 1962 roku. Mógł brać udział w opisywanej Olimpiadzie tylko dlatego, że szachy nie były jego źródłem utrzymania.

Polska walczyła z silną Danią. Makarczyk zremisował z bohaterem poprzedniej Olimpiady Normanem-Hansenem, podobny wynik uzyskała Chwojnik, zaś porażkę Regedzińskiego zrekompensował Frydman, który po bardzo dobrej grze pokonał Andersena. O wyniku meczu Holandia –

Szwecja zdecydowała partia Jacobson – Schelfhout, gdyż pozostałe zakończyły się „pokojowo”. Cenny sukces fetowali Węgrzy! Wysokie zwycięstwo nad silnymi Niemcami ustawiło ich w roli faworytów! Według identycznego scenariusza Rumunia wygrała z Belgią (Proca – Censer 1:0, reszta remisy). Ani jednej partii nie przegrały: USA, Węgry, Szwecja, Rumunia i Łotwa.

Stan po I rundzie:

Miejsce	Kraj	Punkty
1	USA (p)	3,5
2 – 3	Łotwa (p), Węgry (p)	3,0
4 – 7	Rumunia (p), Szwecja (p), Francja (p), Czechosłowacja (p)	2,5
8 – 9	Dania (p), Polska (p)	2,0
10 – 13	Włochy (p), Belgia (p), Holandia (p), Szwajcaria (p)	1,5
14 – 15	Hiszpania (p), Niemcy (p)	1,0
16	Austria (p)	0,5
17	Argentyna	0,0

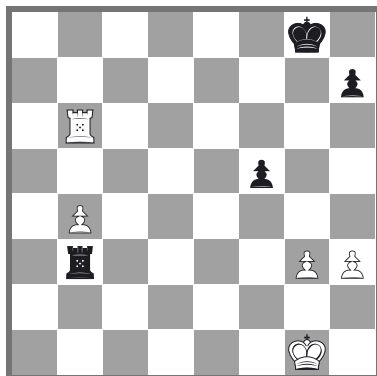
Ponieważ liczba zespołów była nieparzysta, przy drużynach, które jeszcze nie pauzowały umieszczono literę (p).

Wybrane partie rundy:

1.Obrona hetmańsko – indyjska [E16] Monticelli (Włochy) – Gilg (Czechosłowacja)

1.d4 Sf6 2.Sf3 e6 3.c4 b6 4.g3 Gb7 5.Gg2 Gb4 6.Gd2 Gd2 7.Hd2 d6 8.Sc3 Sbd7 9.Hc2 0–0 10.0–0 He7 11.Wad1 Wfe8 12.e4 e5 13.Wfe1 g6 14.Sd5 Sd5 15.cd5 Wac8 16.Ha4 ed4 17.Sd4 Sc5 18.Hb4 Hf6 19.Hc3 a5 20.We3 Hg7 21.h3 We7 22.a3 Wce8 23.Wde1 a4 24.b4 Sb3 25.Sb3 Hc3 26.Wc3 ab3 27.We3 f5 28.ef5 We3 29.fe3 b2 30.Wb3 We3 31.Wb2 gf5 32.Wc2 Wd3 33.Wc7 Gd5 34.Gd5 Wd5 35.Wb7 Wd3 36.Wb6 Wa3 37.Wd6 Wb3

38.Wb6 (czarne grały do tej pory niedokładnie, Monticelli mógł już w 16-tym posunięciu doprowadzić do trwałej przewagi grając 16.de5! Se5 17.Se5 He5 z lepszą pozycją, ale wybrał niestety słabszy wariant. W końcu jednak Gilg popełnił krytyczny błąd... Sądził zapewne, że uda mu się zyskać remis przytrzymując białego króla na pierwszej linii. Zdrowy rozsądek podpowiadał po prostu 38...Wg3+ 39.Kh2 Wb3 z równą pozycją)

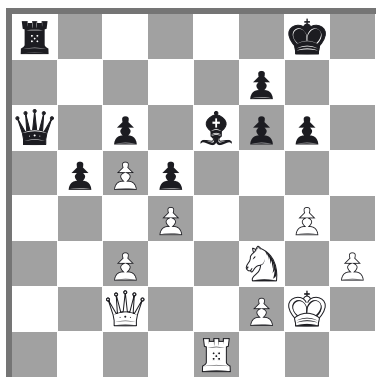

Nastąpiło niefortunne 38...Wb2? 39.Wb7 Kh8 40.h4 Kg8 41.h5 h6 42.b5 Kh8 43.b6 Kg8 44.Kf1 Kh8 45.Ke1 Wg2 46.Wc7 i czarne poddały się.

2.Partia rosyjska [C42]

Schulz (Czechosłowacja) – De Nardo (Włochy)

1.e4 e5 2.Sf3 Sf6 3.Se5 d6 4.Sf3 Se4 5.Sc3 Sc3 6.bc3 Ge7 7.d4 0–0 8.Gd3 Gf6 9.0–0 Sc6 10.Wb1 Se7 11.We1 Sg6 12.h3 Wb8 13.c4 Ge6 14.c3 a6 15.Hc2 We8 16.Kh2 c6 17.a4 Ha5 18.g4 Hc7 19.Kg2 d5 (czarne mają ścieśnioną pozycję, lepsze było 19... b6) 20.c5 b5 21.ab5 ab5 22.Gg6 hg6 23.Gd2 Wa8 24.Wa1 Hc8 25.Gf4 Wa6 26.Wa6 Ha6 27.Ge5 Wa8?? (przegrywający ruch, De Nardo nie dostrzegł kończącej kombinacji, oczywiście należało cofnąć gońca, grając 27... Gd8) 28.Gf6 gf6

29.We6!! fe6 30.Hg6 Kf8 31.Hf6 Ke8 32.He6 Kd8 33.Se5 Hc8 34.Hg8 Kc7 35.Hf7 i czarne poddały się.

3.Partia hiszpańska [C63] Marotti (Włochy) – Pokorný (Czechosłowacja)

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Gb5 f5 *(czarne zdecydowały się na Gambit Janischa)*
 4.0–0 *(być może Pokorný został zaskoczony debiutem i nie bardzo wiedział jak grać, lepsze było 4.d3)* 4...fe4 5.Gc6 dc6 6.Se5 Sf6 *(można było pójść za ciosem i wykorzystać otwartą pozycję – 6...Hd4 i jeśli 7.Hh5 + ? to można odważnie 7...g6! 8.Hg5 Ge7 9.Hf4 Sf6 10.Sc3 g5! 11.Hg5 Wg8 12.Hf4 Gh3 z wygraną czarnych)* 7.d4 Gd6 8.Gg5 0–0 9.Sd2 He8 10.f4 ef3 *(bardzo ciekawe i perspektywiczne było 10... e3!? 11.Sb3 h6 z niewielką przewagą czarnych)* 11.Sdf3 Hh5 12.Hd3 Ge6 13.Gf6 Wf6 14.Wae1 Waf8 15.We4 Gd5 16.We3 Wf4 17.g3 W4f6 18.c4 Ge6 19.Sd2? *(ten ruch prowadzi forsownie do przegranej końcówki białych, należało podeprzeć białe figury poprzez 19.b3 z nadzieją na wyrównanie pozycji)* 19...Wf1 20.Sf1 Gh3 21.We1 Ge5 22.de5 Hf7 23.He2 Hf1 24.Wf1 Wf1 25.Hf1 Gf1 *(po tej wymianie można było się już w zasadzie poddać, lecz Marotti postanowił sprawdzić u Pokornego znajomość końcówek)* nastąpiło jeszcze 26.Kf1 Kf7 27.Ke2 Ke6 28.Kd3 Ke5 29.b4 a6 30.a4 b6 31.Ke3 b5 32.ab5 cb5 33.c5 Kd5 34.Kd3 a5 35.ba5 Kc5 36.Kc3 b4 37.Kb3 Kb5 i białe poddały się.